

Proiectarea algoritmilor – Test scris 06.04.2015, A

Observații:

1. Nu este permisă consultarea bibliografiei.
2. Toate întrebările sunt obligatorii.
3. Fiecare întrebare/item este notată cu un număr de puncte indicat în paranteză. Descrieți conceptele utilizate în răspunsuri.
4. Algoritmii vor fi descriși în limbajul Alk(cei utilizat la curs). Se admit extensii cu sintaxă inspirată din C++ (de exemplu, for, do-while, repeat-until, etc.). Pentru structurile de date utilizate se vor preciza operațiile (fără implementare dacă nu se cere explicit) și complexitățile timp și spațiu ale acestora.
5. Nu este permisă utilizarea de foi suplimentare.
6. Timp de răspuns: 1 oră.

1. Se considera problema testării dacă un tablou dat de numere întregi este ordonat strict crescător, notată cu ISINC.

a) [1.5p] Să se formuleze problema ISINC ca pereche (input, output).

b) [1.5p] Să se descrie un algoritm care rezolvă ISINC.

c) [1.5p] Să se arate ca algoritmul de la b) rezolvă corect problema descrisă la a). Se va menționa care este invariantul instrucțiunii repetitive.

d) [1.5p] Să se precizeze care este cazul cel mai nefavorabil pentru timpul de execuție.

e) [2p] Se consideră ca dimensiune a intrării $n = m \log M$, unde m este numărul de elemente din tablou, M este numărul maxim memorat în tablou. Se presupune că orice operație asupra elementelor din tablou se execută în timpul $\log M$. Să se determine timpul de execuție pentru cazul cel mai nefavorabil.

Răspuns.

a)

Input: $a = (a[0], \dots, a[m-1])$, $a[i] = a_i$ in \mathbb{Z}

Output: *true* dacă $a_0 < \dots < a_{m-1}$, *false* in caz contrar

b)

```
isinc(a, m) {
```

```
    i = 0;
```

```
    while ( i < m-1) {
```

```
        if (a[i] >= a[i+1]) return false;
```

```
        i = i + 1;
```

```
    }
```

```
    return true;
```

```
}
```

c)

Invariantul lui for: $a[0..i]$ este ordonata strict crescator si $i \leq m-1$. Pentru $i = 0$ este evidente adevarat. Este pastrat de bucla while: incrementarea lui i se face numai daca $a[i] < a[i+1]$. Dupa executia lui while are loc invariantul si $i \geq m-1$, care implica $i = m-1$ si $a[0..m-1]$ ordonat strict crecator.

d)

Cazul cel mai nefavorabil este cand tabloul este deja ordonat crescator, cu exceptia eventual a ultimelor doua.

e)

Se numara numai operatiile cu elemente din tablou.

O bucla while executa o singura operatie, comparatia, in timpul $\log M$.

Numarul de iteratii in vazul cel mai nefavorabil: $m-1$.

Rezulta timpul total = $(m-1) \log M = n - \log M = O(n)$.

2. Se consideră mulțimea S cu următoarele puncte în plan:

$$P[0] = (1,1), P[1] = (2,6), P[2] = (3,3), P[3] = (4,2), P[4] = (5,4), P[5] = (6,5)$$

Scopul exercițiului este de a descrie cum se aplică algoritmul lui Graham pentru a determina înfășurătoarea convexă.

a) [2p] Descrieți cum se determina un punct interior $CH(S)$.

b) [3p] Scrieți lista punctelor sortate după coordonate polare.

c) [4p] Descrieți cum este aplicată scanarea Graham pentru a determina $CH(S)$.

d) [2p] Descrieți invariantul menținut de scanarea Graham și exemplificați acesta pentru pașii descriși la c).

Răspuns.

a)
Se poate lua centrul de greutate $G = (x_G, y_G)$, unde x_G și y_G sunt mediile aritmetice ale absciselor respectiv ordonatelor:
 $x_G = (1+2+3+4+5+6)/6 = 3.5$; $y_G = (1+6+3+2+4+5)/6 = 3.5$

b)
Trebuie desenate punctele $P[i]$ și G pe un sistem de coordonate carteziane, și trasate apoi razele polare (detalii pe tablă, necesită desen).
Rezultă lista circulară $L = (P[4], P[5], P[1], P[2], P[0], P[3])$.

c)
Se parcurge L și se calculează ccw pentru trei puncte succesive:
 $ccw(P[4], P[5], P[1]) > 0$ (sens invers Arcelor de ceasornic), ok.
 $ccw(P[5], P[1], P[2]) > 0$ ok.
 $ccw(P[1], P[2], P[0]) < 0 \Rightarrow$ sensul arcelor de ceasornic, se elimină $P[2]$.
 $ccw(P[5], P[1], P[0]) > 0$ ok.
 $ccw(P[1], P[0], P[3]) > 0$ ok.
 $ccw(P[0], P[3], P[4]) > 0$ ok.
 $ccw(P[3], P[4], P[5]) < 0 \Rightarrow$ se elimină $P[4]$.
 $ccw(P[0], P[3], P[5]) > 0$ ok.
 $ccw(P[3], P[5], P[1]) > 0$ ok.

La pasul următor se ajunge în punctul de start $P[5]$ ($P[4]$ a fost eliminat și $P[5]$ a devenit punct de start).

Infășurătoarea convexă este dată de poligonul convex $CH = (P[5], P[1], P[0], P[3])$.

d)
Lista punctelor din L până la varful curent formează un poligon convex:
 $(P[4], P[5], P[1])$; $(P[4], P[5], P[1], P[2])$; $(P[4], P[5], P[1])$; $(P[4], P[5], P[1], P[0])$; $(P[5], P[1], P[0])$; $(P[5], P[1], P[0], P[3])$.

3. a) [2p] Descrieți problemele NEAREST NEIGHBOR și ALL NEAREST NEIGHBOR.

b) [3p] Să se arate că NEAREST NEIGHBOR se reduce la ALL NEAREST NEIGHBOR. Să se precizeze ce tip de reducere este (Turing sau Karp).

c) [3p] Să se descrie relațiile dintre complexitățile celor două probleme, pe baza reducerii de la b).

Răspuns.

a)

NEAREST NEIGHBOR

Intrare: O mulțime S cu n puncte, un punct P , toate în plan.

Ieșire: Cel mai apropiat punct de P din S .

ALL NEAREST NEIGHBOR

Intrare: O mulțime S cu n puncte în plan.

Ieșire: Cel mai apropiat vecin din S pentru fiecare punct din S .

b)

1. instanța (S, P) se transformă în instanța S .

2. Se apelează algoritmul care calculează lista L cu $L[i]$ cel mai apropiat de $S[i]$.

3. Întoarce $L[k]$ pentru k cu proprietatea ca $S[k] = P$.

Reducerea se face în $O(n)$ (dacă P este precizat direct prin K , atunci în $O(1)$).

Este o reducere Karp deoarece se apelează o singură dată algoritmul pentru ALL NEAREST NEIGHBOR (s-a punctat că fiind corect și răspunsul cu reducere Turing datorită post-procesării).

c)

Dacă ALL NEAREST NEIGHBOR are complexitatea $O(f(n))$ atunci NEAREST NEIGHBOR are complexitatea $O(f(n) + n)$ (sau $O(f(N))$ dacă reducerea e în $O(1)$).

Dacă NEAREST NEIGHBOR are complexitatea $\Omega(f(n))$ atunci ALL NEAREST NEIGHBOR are complexitatea $\Omega(f(n) - n)$ (sau $\Omega(f(n))$ dacă reducerea e în $O(1)$).

